

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2017/828

(2017. gada 17. maijs),

ar ko groza Direktīvu 2007/36/EK attiecībā uz akcionāru ilgtermiņa iesaistīšanas veicināšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/36/EK ⁽³⁾ nosaka prasības attiecībā uz akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu, kuras saistītas ar balsstiesīgām akcijām, saistībā ar to sabiedrību akcionāru sapulcēm, kuru juridiskā adrese ir dalībvalstī un kuru akcijas atļauts tirgot regulētā tirgū, kas atrodas vai darbojas dalībvalstī.
- (2) Finanšu krīze ir atklājusi, ka akcionāri daudzos gadījumos atbalsta vadītāju pārmērīga īstermiņa riska uzņemšanos. Turklāt ir skaidri pierādījumi, ka sabiedrību, kurās ieguldīti līdzekļi, un institucionālo ieguldītāju un aktīvu pārvaldnieku iesaistīšanās pašreizējais "uzraudzības" līmenis bieži ir nepietiekams un pārāk orientēts uz īstermiņa peļņu, kas var novest pie neoptimālas korporatīvās pārvaldības un darbības rezultātiem.
- (3) Savā 2012. gada 12. decembra paziņojumā "Rīcības plāns: par Eiropas uzņēmējdarbības tiesībām un korporatīvo vadību – mūsdienīgs tiesiskais regulējums akcionāru lielākai iesaistīšanai un noturīgāku uzņēmumu veidošanai" Komisija paziņoja par vairākiem pasākumiem korporatīvās pārvaldības jomā, jo īpaši nolūkā veicināt akcionāru ilgtermiņa iesaistīšanu un uzlabot pārredzamību starp sabiedrībām un ieguldītājiem.
- (4) Biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akciju turēšana bieži notiek, izmantojot sarežģītas starpnieku ķēdes, kas akcionāru tiesību izmantošanu padara grūtāku un var radīt šķēršļus akcionāru iesaistīšanai. Bieži vien sabiedrības nespēj identificēt savus akcionārus. Akcionāru identifikācija ir priekšnoteikums tiešai saziņai starp akcionāru un sabiedrību, un tāpēc tā ir būtiska, lai veicinātu akcionāru tiesību izmantošanu un akcionāru iesaistīšanu. Tas ir jo īpaši svarīgi

⁽¹⁾ OV C 451, 16.12.2014., 87. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. marta nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 3. aprīļa lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/36/EK (2007. gada 11. jūlijs) par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.).

pārrobežu situācijās un elektronisko līdzekļu izmantošanas gadījumos. Tādēļ biržu sarakstos iekļautām sabiedrībām vajadzētu būt tiesībām identificēt savus akcionārus, lai tām būtu iespējams tieši sazināties ar viņiem. Starpniekiem pēc sabiedrības pieprasījuma būtu jāsniedz sabiedrībai informācija par akcionāru identitāti. Tomēr dalībvalstīm būtu jāļauj neattiecināt prasību par identifikāciju uz tiem akcionāriem, kuri ir neliela skaita akciju turētāji.

- (5) Lai sasniegtu minēto mērķi, konkrēta informācija par akcionāra identitāti ir jānosūta sabiedrībai. Minētajā informācijā būtu jānorāda vismaz akcionāra vārds/nosaukums un kontaktinformācija, un, ja akcionārs ir juridiska persona, tās reģistrācijas numurs vai, ja tāda nav, unikālais identifikators, piemēram, juridiskās personas identifikators (*LEI* kods), un akcionāra īpašumā esošo akciju skaits, kā arī, ja sabiedrība to prasa, īpašumā esošo akciju kategorijas vai veidi un to iegādes datums. Ja sabiedrība saņemtu mazāk informācijas, tā būtu nepietiekama, lai sabiedrība spētu identificēt savus akcionārus nolūkā sazināties ar viņiem.
- (6) Saskaņā ar šo direktīvu akcionāru personas dati būtu jāapstrādā, lai sabiedrība spētu identificēt tās pašreizējos akcionārus un varētu tieši sazināties ar viņiem nolūkā veicināt akcionāru tiesību izmantošanu un akcionāru iesaistīšanos sabiedrībā. Tas neskar tos dalībvalstu tiesību aktus, kuros ir paredzēta akcionāru personas datu apstrāde citiem nolūkiem, piemēram, lai akcionāri varētu savstarpēji sadarboties.
- (7) Lai nodrošinātu sabiedrībai iespēju tieši sazināties ar tās pašreizējiem akcionāriem nolūkā veicināt akcionāru tiesību izmantošanu un akcionāru iesaistīšanos, būtu jāļauj sabiedrībai un starpniekiem glabāt akcionāru personas datus tik ilgi, cik viņi ir akcionāri. Tomēr sabiedrības un starpnieki bieži vien nav informēti par to, ka persona vairs nav akcionārs, ja vien attiecīgā persona viņus nav informējusi vai viņi nav saņēmuši minēto informāciju, veicot jaunu akcionāru identifikāciju, kas bieži notiek tikai reizi gadā saistībā ar akcionāru ikgadējo sapulci vai saistībā ar citiem sabiedrībai svarīgiem notikumiem, piemēram, pārņemšanas piedāvājumiem vai apvienošanu. Tāpēc būtu jāļauj sabiedrībām un starpniekiem glabāt personas datus līdz dienai, kad viņi ir uzzinājuši, ka persona vairs nav akcionārs, un ne ilgāk par 12 mēnešiem pēc tam, kad viņi ir uzzinājuši par minēto faktu. Tas neskar to, ka sabiedrībai un starpniekam varētu būt nepieciešams glabāt to personu personas datus, kas vairs nav akcionāri, citiem nolūkiem, piemēram, lai nodrošinātu atbilstīgus uzskaites datus, kas vajadzīgi, lai veidotu sabiedrības akciju īpašumtiesību pēctecības uzskaiti, saglabātu nepieciešamos akcionāru sapulču protokolus, tostarp saistībā ar tajās pieņemto lēmumu spēkā esamību, lai sabiedrība varētu izpildīt savas saistības attiecībā uz dividendžu vai procentu izmaksu saistībā ar akcijām vai jebkādam citām bijušajiem akcionāriem izmaksājāmām summām.
- (8) Akcionāru tiesību efektīva izmantošana lielā mērā ir atkarīga no to starpnieku ķēdes efektivitātes, kuri tur vērtspapīru kontus akcionāru vai citu personu vārdā, īpaši pārrobežu kontekstā. Starpnieku ķēdē, jo īpaši, ja tā ietver daudzus starpniekus, informācija ne vienmēr tiek nodota no sabiedrības tās akcionāriem un akcionāru balsojumi ne vienmēr tiek pareizi nosūtīti sabiedrībai. Šis direktīvas mērķis ir uzlabot informācijas nosūtīšanu, izmantojot starpnieku ķēdes, lai veicinātu akcionāru tiesību izmantošanu.
- (9) Ņemot vērā starpnieku svarīgo nozīmi, viņiem vajadzētu būt pienākumam veicināt akcionāru tiesību izmantošanu neatkarīgi no tā, vai akcionāri izmanto minētās tiesības paši vai ieceļ trešo personu to darīt. Ja akcionāri nevēlas izmantot tiesības paši un ir ieceļuši starpnieku to darīt, starpniekam būtu jāizmanto minētās tiesības saskaņā ar akcionāru viennozīmīgu atļauju un rīkojumu un akcionāru labā.
- (10) Ir svarīgi nodrošināt, lai akcionāri, kas sabiedrībā, kurā ieguldīti līdzekļi, iesaistās uz balsojuma pamata, varētu uzzināt par to, vai viņu balsojumi ir ņemti vērā pareizi. Elektroniskās balsošanas gadījumā būtu jāsniedz apstiprinājums par balsojumu saņemšanu. Turklāt pēc akcionāru sapulces katram akcionāram, kas tajā balso, vajadzētu būt iespējai pārliecināties par to, ka sabiedrība balsojumu ir pareizi ierakstījusi un saskaitījusi.

- (11) Lai veicinātu kapitāla ieguldījumus visā Savienībā un atvieglotu ar akcijām saistīto tiesību izmantošanu, šai direktīvai būtu jānodrošina augsta pārredzamības pakāpe attiecībā uz maksājumiem, tostarp cenām un maksām, par starpnieku sniegtajiem pakalpojumiem. Diskriminācija starp maksājumiem, kas iekasēti par akcionāru tiesību iekšzemes un pārrobežu izmantošanu, rada šķēršļus pārrobežu ieguldījumiem un iekšējā tirgus efektīvai darbībai un būtu jāaizliedz. Jebkādas atšķirības iekasētajos maksājumos starp akcionāru tiesību iekšzemes un pārrobežu izmantošanu ir pieļaujamas tikai tad, ja tās ir pienācīgi pamatotas un tajās atspoguļo faktisko izmaksu variāciju, ko izraisījusi starpnieku pakalpojumu sniegšana.
- (12) Starpnieku ķēdē var būt ietverti starpnieki, kam Savienībā nav ne viņu juridiskās adreses, ne viņu galvenā biroja. Tomēr darbības, ko veic minētie trešās valsts starpnieki, ilgtermiņā varētu ietekmēt Savienības sabiedrību ilgtermiņā un korporatīvo pārvaldību Savienībā. Turklāt, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķi, ir jānodrošina, ka minētā informācija tiek nosūtīta visiem ķēdes starpniekiem. Ja šī direktīva neattiektos uz trešās valsts starpniekiem un tiem attiecībā uz informācijas nosūtīšanu nebūtu tādu pašu saistību kā Savienības starpniekiem, rastos informācijas plūsmas pārtraukšanas risks. Uz trešās valsts starpniekiem, kuri sniedz pakalpojumus saistībā ar tādu sabiedrību akcijām, kurām Savienībā ir juridiskā adrese un kuru akcijas ir ļauts tirgot regulētā tirgū Savienībā, būtu tādēļ jāattiecinā noteikumi par akcionāru identifikāciju, informācijas nosūtīšanu, akcionāru tiesību veicināšanu un izmaksu pārredzamību un nediskrimināciju, lai nodrošinātu to noteikumu efektīvu piemērošanu, kas attiecas uz akcijām, ko tur šādi starpnieki.
- (13) Šī direktīva neskar valstu tiesību aktus, kas reglamentē vērtspapīru turēšanu un īpašumtiesības un kārtību, kādā tiek nodrošināta vērtspapīru integritāte, un tā neietekmē faktiskos īpašniekus vai citas personas, kas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem nav akcionāri.
- (14) Efektīva un ilgtermiņīga akcionāru iesaistīšana ir viens no biržu sarakstos iekļauto sabiedrību korporatīvās pārvaldības modeļa stūrakmeņiem, kas ir atkarīgs no kontroles un līdzsvara starp dažādām iestādēm un dažādām ieinteresētajām personām. Akcionāru lielāka iesaistīšana korporatīvajā pārvaldībā ir viena no svirām, kas var palīdzēt uzlabot sabiedrību finansiālos un nefinansiālos rādītājus, tostarp vides, sociālos un vadības faktorus, jo īpaši – kā minēts Apvienoto Nāciju Organizācijas atbalstītajos atbildīgas ieguldīšanas principos. Turklāt visu ieinteresēto personu, jo īpaši darbinieku, lielāka iesaistīšana korporatīvajā pārvaldībā ir svarīgs faktors, lai nodrošinātu, ka biržu sarakstos iekļautas sabiedrības izmanto ilglaicīgāku pieeju, kas ir jāatbalsta un jāņem vērā.
- (15) Institucionālie ieguldītāji un aktīvu pārvaldnieki bieži ir biržu sarakstos iekļauto sabiedrību svarīgi akcionāri Savienībā, un tāpēc viņiem var būt svarīga nozīme minēto sabiedrību korporatīvajā pārvaldībā, bet plašākā mērogā arī attiecībā uz minēto sabiedrību stratēģiju un ilgtermiņa darbības rezultātiem. Tomēr pēdējo gadu pieredze liecina, ka institucionālie ieguldītāji un aktīvu pārvaldnieki bieži nav pienācīgi iesaistīti sabiedrībās, kurās viņi tur akcijas, un ka kapitāla tirgī bieži rada spēcīgu spiedienu uz sabiedrībām darboties īstermiņā, kas var pakļaut riskam sabiedrību ilgtermiņa finanšu un nefinanšu darbības rezultātus un papildus citām negatīvām sekām var novest pie neoptimāla ieguldījumu līmeņa, piemēram, pētniecībā un attīstībā, tādējādi kaitējot gan sabiedrību, gan ieguldītāju ilgtermiņa darbības rezultātiem.
- (16) Institucionālie ieguldītāji un aktīvu pārvaldnieki bieži nav pārredzami attiecībā uz viņu ieguldījumu stratēģijām un viņu iesaistīšanas politiku un tās īstenošanu. Šādas informācijas publiskošana varētu labvēlīgi ietekmēt ieguldītāju izpratni, ļautu galīgajiem saņēmējiem, piemēram, turpmākajiem pensionāriem, optimizēt lēmumus par ieguldījumiem, veicinātu sabiedrību un viņu akcionāru dialogu, uzlabotu akcionāru iesaistīšanu un stiprinātu viņu pārskatbilstību pret ieinteresētajām personām un pilsonisko sabiedrību.
- (17) Institucionālajiem ieguldītājiem un aktīvu pārvaldniekiem tāpēc vajadzētu būt pārredzamākiem attiecībā uz akcionāru iesaistīšanas pieeju. Viņiem būtu vai nu jāizstrādā un jāpublisko politika par akcionāru iesaistīšanu, vai jāizskaidro, kāpēc viņi ir izvēlējušies to nedarīt. Politikā par akcionāru iesaistīšanu būtu jāizklāsta, kā institucionālie ieguldītāji un aktīvu pārvaldnieki akcionāru iesaistīšanu integrē savā ieguldījumu stratēģijā, kādas dažādas

iesaistīšanas darbības viņi ir izvēlējušies veikt un kā viņi tās īsteno. Šajā iesaistīšanas politikā būtu jāietver arī politikas nostādnes, lai novērstu faktiskus vai iespējamus interešu konfliktus, jo īpaši situācijas, kad institucionālajiem ieguldītājiem vai aktīvu pārvaldniekiem, vai viņu saistītajiem uzņēmumiem ir būtiskas darījumdarbības attiecības ar sabiedrību, kurā ieguldīti līdzekļi. Iesaistīšanas politikai vai paskaidrojumam vajadzētu būt publiski pieejamam tiešsaistē.

- (18) Institucionālajiem ieguldītājiem un aktīvu pārvaldniekiem būtu jāpublisko informācija par savu īstenoto iesaistīšanas politiku un jo īpaši par to, kā viņi ir izmantojuši savas balsstiesības. Tomēr nolūkā samazināt iespējamo administratīvo slogu ieguldītājiem vajadzētu spēt pieņemt lēmumu nepubliskot visus balsojumus, ja balsojumu uzskata par maznozīmīgu balsošanai nodotā jautājuma dēļ vai dalības īpatsvara sabiedrībā dēļ. Šādi maznozīmīgi balsojumi var aptvert balsošanu par procedūras jautājumiem vai tajās sabiedrībās notikušos balsojumus, kurās ieguldītājam ir ļoti maz akciju atšķirībā no ieguldītāja turētajām akcijām citās sabiedrībās, kurās ieguldīti līdzekļi. Ieguldītājiem būtu jānosaka viņu pašu kritēriji attiecībā uz to, kuri balsojumi ir maznozīmīgi balsošanai nodotā jautājuma dēļ vai dalības īpatsvara sabiedrībā dēļ, un tie konsekventi jāpiemēro.
- (19) Atbildīgas aktīvu pārvaldības nodrošināšanā galvenā nozīme ir vidēja termiņa vai ilgtermiņa pieejai. Tādēļ institucionālajiem ieguldītājiem katru gadu būtu jāpublisko informācija ar skaidrojumu, kā viņu kapitāla ieguldījumu stratēģijas galvenie elementi ir saskaņoti ar viņu saistību profilu un ilgumu un kā minētie elementi veicina viņu aktīvu vidēja termiņa un ilgtermiņa darbības rezultātus. Ja viņi izmanto aktīvu pārvaldniekus, vai nu ar diskrecionāriem pilnvarojumiem, kas saistīti ar aktīvu pārvaldību atsevišķi, vai apvienojot līdzekļus, institucionālajiem ieguldītājiem būtu jāpublisko ar aktīvu pārvaldnieku noslēgtās vienošanās daži svarīgākie elementi, jo īpaši, kā tā stimulē aktīvu pārvaldnieku saskaņot viņa ieguldījumu stratēģiju un lēmumus ar institucionālā ieguldītāja saistību, jo īpaši ilgtermiņa saistību, profilu un ilgumu, kā tā novērtē aktīvu pārvaldnieka darbības rezultātus, tostarp atbildību, kā tā pārbauga aktīvu pārvaldniekam radītās portfeļa apgrozījuma izmaksas un kā tā stimulē aktīvu pārvaldnieku iesaistīties institucionālā ieguldītāja vislabāko vidēja termiņa un ilgtermiņa interešu nodrošināšanā. Tas veicinātu pienācīgu interešu saskaņošanu starp institucionālo ieguldītāju galasaņēmējiem, aktīvu pārvaldniekiem un sabiedrībām, kurās ieguldīti līdzekļi, un, iespējams, ilgtermiņa ieguldījumu stratēģiju izstrādi un ilgtermiņa attiecības ar sabiedrībām, kurās ieguldīti līdzekļi, ietverot akcionāru iesaistīšanu.
- (20) Aktīvu pārvaldniekiem būtu jāsniedz institucionālajiem ieguldītājiem informācija, kas ir pietiekama, lai ļautu tiem novērtēt, vai un kā pārvaldnieks rīkojas ieguldītāja vislabāko vidēja termiņa un ilgtermiņa interešu nodrošināšanā un vai aktīvu pārvaldnieks ievēro stratēģiju, kas ļauj efektīvi iesaistīt akcionārus. Būtībā attiecības starp aktīvu pārvaldnieku un institucionālo ieguldītāju ir divpusēju līgumisku attiecību jautājums. Tomēr atšķirībā no lielajiem institucionālajiem ieguldītājiem, kuri var prasīt aktīvu pārvaldniekam sniegt detalizētu ziņojumu, jo īpaši tad, ja aktīvus pārvalda uz diskrecionāru pilnvarojumu pamata, attiecībā uz mazākiem institucionālajiem ieguldītājiem ar vienkāršāku struktūru ir svarīgi likumā noteikt juridisko prasību minimumu, lai šādi ieguldītāji varētu veikt pienācīgu novērtējumu un prasīt atbildību no aktīvu pārvaldnieka. Tādēļ būtu jāparedz, ka aktīvu pārvaldnieki atklāj institucionālajiem ieguldītājiem, kā viņu ieguldījumu stratēģija un tās īstenošana sekmē institucionālā ieguldītāja vai fonda aktīvu vidēja termiņa un ilgtermiņa darbības rezultātus. Minētajā pienākumā atklāt informāciju būtu jāietver prasība ziņot par svarīgiem un būtiskiem vidēja termiņa un ilgtermiņa riskiem, kas saistīti ar portfeļa ieguldījumiem, tostarp par korporatīvās pārvaldības jautājumiem un citiem vidēja termiņa un ilgtermiņa riskiem. Minētā informācija ir būtiska, lai institucionālais ieguldītājs varētu novērtēt, vai aktīvu pārvaldnieks veic kapitāla un portfeļa vidēja termiņa un ilgtermiņa analīzi, kam ir liela nozīme akcionāru efektīvā iesaistīšanā. Tā kā minētie vidēja termiņa un ilgtermiņa riski ietekmēs ieguldītāju peļņu, institucionālajiem ieguldītājiem ir svarīgi, lai minētie jautājumi tiktu efektīvāk integrēti ieguldījumu procesā.
- (21) Turklāt aktīvu pārvaldniekiem būtu jāatklāj institucionālajiem ieguldītājiem portfeļa sastāvs, apgrozījums un apgrozījuma izmaksas, kā arī viņu vērtspapīru aizdevuma politika. Portfeļa apgrozījuma līmenis ir nozīmīgs rādītājs, kas ļauj novērtēt to, vai aktīvu pārvaldnieka procesi ir pilnībā atbilstīgi noteiktajai stratēģijai un institucionālā ieguldītāja interesēm, un norāda uz to, vai kapitāla vērtspapīri aktīvu pārvaldnieka turējumā ir uz tādu laikposmu, kas ļauj tam

efektīvi iesaistīties sabiedrībā. Augsts portfeļa apgrozījums var liecināt par pārliecības trūkumu ieguldījumu lēmumu pieņemšanā un vadošo tendenču nosacītu impulsīvu rīcību, un neviens no šiem apstākļiem visdrīzāk nav institucionālā ieguldītāja vislabākajās ilgtermiņa interesēs, jo īpaši tādēļ, ka apgrozījuma pieaugums palielina ieguldītāja izmaksas un var ietekmēt sistēmiskos riskus. No vienas puses, neparedzēti mazs apgrozījums var liecināt par to, ka uzmanība nav pievērsta riska pārvaldībai, vai par pāreju uz pasīvāku ieguldījumu pieeju. Vērtspapīru aizdevumi akcionāru iesaistīšanas kontekstā ir strīdīgs jautājums: ieguldītāja akcijas faktiski tiek pārdotas, taču pastāv atpiršanas tiesības. Akcijām jābūt atpirtām, lai varētu piedalīties iesaistīšanas pasākumos, tostarp balsojot akcionāru sapulcē. Tādēļ ir svarīgi, lai aktīvu pārvaldnieks ziņotu, jo īpaši sabiedrības, kurā ieguldīti līdzekļi, akcionāru sapulcē, par savu vērtspapīru aizdevuma politiku un par tās piemērošanu, īstenojot iesaistīšanas darbības.

- (22) Aktīvu pārvaldniekam būtu jāinformē institucionālais ieguldītājs arī par to, vai un, ja jā, tad kā aktīvu pārvaldnieks pieņem ieguldījumu lēmumus, pamatojoties uz novērtējumu par sabiedrības, kurā ieguldīti līdzekļi, vidēja termiņa un ilgtermiņa darbības rezultātiem, tostarp tās nefinansu darbības rezultātiem. Šāda informācija ir jo īpaši lietderīga, lai zinātu, vai aktīvu pārvaldnieks ir pieņēmis uz ilgtermiņu orientētu un aktīvu pieeju aktīvu pārvaldībai un ņem vērā sociālos, vides un vadības aspektus.
- (23) Aktīvu pārvaldniekam būtu jāsniedz institucionālajam ieguldītājam atbilstīga informācija par to, vai un, ja jā, tad kuri faktiskie vai iespējamie interešu konflikti ir radušies saistībā ar iesaistīšanas darbībām un kā aktīvu pārvaldnieks tos ir novērsis. Piemēram, šādu interešu konfliktu dēļ aktīvu pārvaldniekam var liegt balsot vai var liegt jebkādu iesaistīšanos. Institucionālais ieguldītājs būtu jāinformē par visām šādām konfliktsituācijām.
- (24) Būtu jāatļauj dalībvalstīm noteikt, ka gadījumos, kad institucionālā ieguldītāja aktīvi netiek pārvaldīti atsevišķi, bet tiek apvienoti ar citu ieguldītāju aktīviem un pārvaldīti ar fonda starpniecību, informācija būtu jāsniedz arī citiem ieguldītājiem vismaz pēc pieprasījuma, lai nodrošinātu, ka visi viena un tā paša fonda ieguldītāji spēj saņemt minēto informāciju, ja to vēlas.
- (25) Daudzi institucionālie ieguldītāji un aktīvu pārvaldnieki izmanto pilnvaroto padomdevēju pakalpojumus, kuri nodrošina izpēti, padomus un ieteikumus par to, kā balsot biržas sarakstā iekļautu sabiedrību akcionāru sapulcēs. Lai gan pilnvarotajiem padomdevējiem ir nozīmīga loma korporatīvajā pārvaldībā, palīdzot samazināt analīzes izmaksas saistībā ar sabiedrības informāciju, viņiem ir arī svarīga ietekme uz ieguldītāju rīcību balsojot. Turklāt ieguldītāji ar ļoti diversificētiem portfeļiem un daudziem ārvalstu akciju turējiem vairāk paļaujas uz pilnvaroto padomdevēju ieteikumiem.
- (26) Ņemot vērā pilnvaroto padomdevēju nozīmi, uz viņiem būtu jāattiecināma pārrēķināšanas prasības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pilnvarotie padomdevēji, kuriem jāievēro rīcības kodekss, efektīvi ziņo par to, kā viņi piemēro šo rīcības kodeksu. Viņiem būtu jāatklāj arī konkrēta būtiska informācija saistībā ar viņu pētījumiem, padomiem un balsošanas ieteikumu sagatavošanu un jebkuriem faktiskiem vai iespējamajiem interešu konfliktiem vai darījumdarbības attiecībām, kas var ietekmēt pētījumu, padomu un balsošanas ieteikumu sagatavošanu. Minētajai informācijai vajadzētu būt publiski pieejamai vismaz trīs gadus, lai institucionālie ieguldītāji varētu izvēlēties pilnvarotos padomdevējus, ņemot vērā viņu iepriekšējās darbības rādītājus.
- (27) Trešo valstu pilnvarotie padomdevēji, kuriem nav ne viņu juridiskās adreses, ne viņu galvenā biroja Savienībā, var sniegt analīzi par Savienības sabiedrībām. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp Savienības un trešo valstu pilnvarotajiem padomdevējiem, šī direktīva būtu jāattiecināma arī uz trešo valstu pilnvarotajiem padomdevējiem, kuri veic savas darbības, izmantojot uzņēmējdarbības veikšanu Savienībā, neatkarīgi no minētās uzņēmējdarbības formas.
- (28) Vadītāji sekmē sabiedrības ilgtermiņa izaugsmi. Vadītāju atalgojuma forma un struktūra ir jautājumi, par kuriem kompetentas ir galvenokārt sabiedrības, to attiecīgās padomes, akcionāri un, attiecīgā gadījumā, darbinieku pārstāvji. Tādēļ ir svarīgi ievērot korporatīvās pārvaldības sistēmu daudzveidību Savienībā, kura atspoguļo dalībvalstu dažādos uzskatus par sabiedrību un to struktūru lomu, kas atbildīgas par atalgojuma politikas un katra atsevišķa vadītāja atalgojuma noteikšanu. Tā kā atalgojums ir viens no sabiedrību galvenajiem instrumentiem, lai saskaņotu savas intereses un savu vadītāju intereses, un ņemot vērā vadītāju nozīmīgo lomu sabiedrībās, ir svarīgi, ka kompetentās struktūras sabiedrībā atbilstīgā veidā nosaka atalgojuma politiku sabiedrībās un ka akcionāriem ir iespēja paust viedokli par savas sabiedrības atalgojuma politiku.
- (29) Lai nodrošinātu, ka akcionāriem ir efektīva ietekme uz atalgojuma politiku, viņiem būtu jāpiešķir tiesības uz saistošu vai konsultatīvu balsojumu par atalgojuma politiku, pamatojoties uz skaidru, saprotamu un visaptverošu pārskatu par sabiedrības atalgojuma politiku. Atalgojuma politikai būtu jāveicina sabiedrības darījumdarbības

stratēģija, ilgtermiņa intereses un ilgtspējība, un tai ne pilnībā, ne daļēji nevajadzētu būt saistītai ar īstermiņa mērķiem. Vadītāju darba rezultāti būtu jāvērtē, izmantojot gan finansiālus, gan nefinansiālus darbības rezultātus, kas vajadzības gadījumā ietver ar vidi, sociālajiem apsvērumiem un pārvaldību saistītus faktorus. Atalgojuma politikā būtu jāizklāsta vadītāju atalgojuma dažādie komponenti un to attiecīgo relatīvo daļu amplitūda. To var izstrādāt kā pamatsistēmu, kuras satvarā jānosaka vadītāju atalgojums. Atalgojuma politika būtu nekavējoties jāpublicē uzreiz pēc akcionāru balsojuma akcionāru sapulcē.

- (30) Ārkārtas gadījumos sabiedrībām varētu rasties nepieciešamība atkāpties no konkrētiem atalgojuma politikas noteikumiem, piemēram, kritērijiem par fiksētu vai mainīgu atalgojumu. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu spēt ļaut sabiedrībām piemērot šādu pagaidu atkāpi no piemērojamās atalgojuma politikas, ja tās savā atalgojuma politikā nosaka, kā šī atkāpe tiks piemērota konkrētos ārkārtas gadījumos. Par ārkārtas gadījumiem būtu uzskatāmas tikai tādas situācijas, kad atkāpšanās no atalgojuma politikas ir nepieciešama, lai nodrošinātu sabiedrības ilgtermiņa intereses un ilgtspējību kopumā vai nodrošinātu tās dzīvotspēju. Ziņojumā par atalgojumu būtu jāiekļauj informācija par atalgojumu, kas piešķirts šādos ārkārtas gadījumos.
- (31) Lai nodrošinātu, ka atalgojuma politikas īstenošana saskan ar minēto politiku, akcionāriem būtu jāpiešķir tiesības balsot par sabiedrības atalgojuma ziņojumu. Lai nodrošinātu vadītāju korporatīvo pārredzamību un pārskatatbildību, atalgojuma ziņojumam vajadzētu būt skaidram un saprotamam un būtu jāsniedz visaptverošs pārskats par katra atsevišķa vadītāja iepriekšējā finanšu gadā piešķirto atalgojumu, uz ko attiecas ziņojums. Ja akcionāri balso pret atalgojuma ziņojumu, sabiedrībai nākamajā atalgojuma ziņojumā būtu jāizskaidro, kā tika ņemts vērā akcionāru balsojums. Tomēr attiecībā uz maziem un vidēji lieliem uzņēmumiem dalībvalstīm vajadzētu spēt paredzēt kā alternatīvu balsojumam par atalgojuma ziņojumu to, ka atalgojuma ziņojums par iepriekšējo finanšu gadu jāiesniedz akcionāriem tikai tādēļ, lai to kā atsevišķu darba kārtības punktu apspriestu ikgadējā akcionāru sapulcē. Ja dalībvalsts izmanto šo iespēju, sabiedrībai nākamajā atalgojuma ziņojumā būtu jāizskaidro, kādā veidā šī akcionāru sapulcē notikusī apspriešana tika ņemta vērā.
- (32) Lai nodrošinātu akcionāriem vieglu piekļuvi atalgojuma ziņojumam un lai iespējamie ieguldītāji un akcionāri būtu informēti par vadītāju atalgojumu, atalgojuma ziņojums būtu jāpublicē sabiedrības tīmekļa vietnē. Tam nebūtu jāskar iespēja, ka dalībvalstis var arī prasīt publicēt šo ziņojumu ar citu līdzekļu palīdzību, piemēram, ietverot to paziņojumā par korporatīvo pārvaldību vai vadības ziņojumā.
- (33) Ar katra atsevišķa vadītāja atalgojuma publicēšanu un atalgojuma ziņojuma publicēšanu ir paredzēts palielināt vadītāju korporatīvo pārredzamību un pārskatatbildību, kā arī nodrošināt akcionāriem labākas iespējas pārraudzīt vadītāju atalgojumu. Tādējādi tiek radīts nepieciešams priekšnoteikums akcionāru tiesību izmantošanai un akcionāru iesaistīšanai atalgojuma jautājumā. Šādas informācijas atklāšana akcionāriem ir jo īpaši nepieciešama, lai viņi varētu novērtēt vadītāju atalgojumu un paust viedokli par vadītāju algas nosacījumiem un līmeni, kā arī par saikni starp algu un katra atsevišķa vadītāja sniegumu nolūkā nepieļaut tādas iespējamās situācijas, kad vadītāja atalgojuma apjoms nav pamatots, ņemot vērā konkrētā vadītāja sniegumu un sabiedrības darbības rādītājus. Atalgojuma ziņojuma publicēšana ir vajadzīga, lai ne tikai akcionāri, bet arī iespējamie ieguldītāji un ieinteresētās personas varētu novērtēt vadītāju atalgojumu, cik lielā mērā minētais atalgojums ir saistīts ar sabiedrības darbības rādītājiem un kā sabiedrība īsteno praksē savu atalgojuma politiku. Anonīmu atalgojuma ziņojumu publicēšana un publicēšana neļautu sasniegt minētos mērķus.
- (34) Lai palielinātu vadītāju korporatīvo pārredzamību un pārskatatbildību un lai akcionāri, iespējamie ieguldītāji un ieinteresētās personas varētu gūt pilnīgu un ticamu priekšstatu par katram atsevišķam vadītājam piešķirto atalgojumu, ir jo īpaši svarīgi, lai tiktu publicēti visi atalgojuma komponenti un kopējais apmērs.

- (35) Lai nepieļautu, ka sabiedrība apiet šajā direktīvā noteiktās prasības un lai nepieļautu nekādus interešu konfliktus, un lai nodrošinātu vadītāju lojalitāti sabiedrībai, ir jo īpaši jāparedz, ka katram atsevišķam vadītājam piešķirtais vai viņam pienākošais atalgojums, ko maksā ne tikai pati sabiedrība, bet arī cits tās pašas grupas uzņēmums, tiktu atklāts un publicēts. Ja atalgojuma ziņojumā netiktu norādīts katram atsevišķam vadītājam piešķirtais vai viņam pienākošais atalgojums, ko maksā ne tikai pati sabiedrība, bet arī citi uzņēmumi, kas ir tajā pašā grupā, kur sabiedrība, rastos risks, ka sabiedrības mēģinātu apiet šajā direktīvā noteiktās prasības, nodrošinot vadītājiem slēptu atalgojumu ar kontrolēta uzņēmuma starpniecību. Šādā gadījumā akcionāriem nebūtu pilnīga un ticama priekšstata par katra atsevišķa vadītāja atalgojumu, ko piešķir sabiedrība, un nebūtu sasniegti šīs direktīvas mērķi.
- (36) Lai sniegtu pilnīgu pārskatu par vadītāju atalgojumu, atalgojuma ziņojumā attiecīgos gadījumos būtu jāatklāj arī atalgojuma apmērs, kas piešķirts, pamatojoties uz katra atsevišķa vadītāja ģimenes stāvokli. Tādēļ atalgojuma ziņojumā attiecīgos gadījumos būtu jāietver arī tādi atalgojuma komponenti kā ģimenes vai bērnu pabalsti. Taču, tā kā ar katra atsevišķa vadītāja ģimenes stāvokli saistītie personas dati vai īpašu kategoriju personas dati Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 ⁽¹⁾ nozīmē ir īpaši sensitīvi un tiem ir vajadzīga īpaša aizsardzība, ziņojumā būtu jāatklāj tikai piešķirtā atalgojuma apmērs un nav jānorāda tā piešķiršanas pamatojums.
- (37) Saskaņā ar šo direktīvu atalgojuma ziņojumā ietvertie personas dati būtu jāapstrādā nolūkā uzlabot korporatīvo pārredzamību attiecībā uz vadītāju atalgojumu, lai sekmētu vadītāju pārskatatbildību un akcionāru pārraudzību pār vadītāju atalgojumu. Tas neskar tos dalībvalstu tiesību aktus, kuros ir paredzēta vadītāju personas datu apstrāde citiem nolūkiem.
- (38) Ir būtiski novērtēt vadītāju atalgojumu un sniegumu ne vien reizi gadā, bet arī ik pēc attiecīga laikposma, lai akcionāri, iespējamie ieguldītāji un ieinteresētās personas varētu atbilstīgi novērtēt to, vai atalgojums ir pamatots ar ilgtermiņa darbības rezultātiem, un izmērīt vadītāju snieguma un atalgojuma attīstību vidējā termiņā un ilgtermiņā, jo īpaši saistībā ar sabiedrības darbības rādītājiem. Daudzos gadījumos tikai pēc vairākiem gadiem ir iespējams novērtēt, vai piešķirtais atalgojums ir bijis atbilstīgs sabiedrības ilgtermiņa interesēm. Turklāt piešķirtie ilgtermiņa stimuli var aptvert septiņu līdz desmit gadu ilgu laikposmu un var būt apvienoti ar vairāku gadu atlikšanas laikposmiem.
- (39) Ir arī svarīgi spēt novērtēt vadītājam piešķirto atalgojumu visā laikposmā, kad šis vadītājs ir atradies konkrētas sabiedrības valdē. Savienībā vadītāji atrodas sabiedrības valdē vidēji sešus gadus, bet dažās dalībvalstīs minētais laikposms pārsniedz astoņus gadus.
- (40) Lai ierobežotu iekļaušanos vadītāju tiesībās uz privātumu un aizsargātu viņu personas datus, sabiedrības nedrīkst publiskot atalgojuma ziņojumā ietvertos vadītāju personas datus ilgāk nekā 10 gadus. Minētais laikposms atbilst citiem laikposmiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos saistībā ar korporatīvās pārvaldības dokumentu publicēšanu. Piemēram, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK ⁽²⁾ 4. pantu vadības ziņojumam un korporatīvās pārvaldības paziņojumiem, kurus iekļauj gada finanšu pārskatā, ir jābūt publiski pieejamiem vismaz 10 gadus. Pastāv skaidra ieinteresētība, lai dažādie korporatīvās pārvaldības ziņojumi, tostarp atalgojuma ziņojums, būtu pieejami 10 gadus – tādējādi akcionāriem un ieinteresētajām personām tiek sniegts vispārējs pārskats par sabiedrību.
- (41) Pēc 10 gadu laikposma sabiedrībai būtu jādzēs no atalgojuma ziņojuma visi personas dati vai jāpārtrauc visa atalgojuma ziņojuma publicēšana. Pēc minētā laikposma varētu būt nepieciešams piekļūt šādiem personas datiem citos nolūkos, piemēram, lai īstenotu tiesiskas darbības. Piemērojot atalgojuma noteikumus, nevajadzētu skart Līgumos, jo īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 153. panta 5. punktā, garantēto pamattiesību pilnīgu ievērošanu, vispārējos valsts līgumu un darba tiesību principus, Savienības un valstu tiesību aktus par iesaistīšanu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

un vispārējo atbildību par attiecīgās sabiedrības administratīvajām, vadības un uzraudzības struktūrām, kā arī attiecīgā gadījumā sociālo partneru tiesības slēgt un īstenot koplīgumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un tradīcijām. Noteikumiem par atalgojumu attiecīgā gadījumā nebūtu jāskar arī valsts tiesību akti par darbinieku pārstāvību administratīvajā, vadības vai uzraudzības struktūrā.

- (42) Darījumi ar saistītām pusēm var kaitēt sabiedrībām un to akcionāriem, jo tie var sniegt saistītajai pusei iespēju piesavināties vērtību, kas pieder sabiedrībai. Tādējādi ir svarīgi atbilstīgi drošības pasākumi sabiedrību un akcionāru interešu aizsardzībai. Šā iemesla dēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka nozīmīgi saistīto pušu darījumi ir iesniegti apstiprināšanai akcionāriem vai administratīvajai vai uzraudzības struktūrai saskaņā ar tādām procedūrām, kas nepieļauj, ka saistītā puse izmanto sava stāvokļa priekšrocības, un jānodrošina sabiedrības un to akcionāru, kas nav saistītās puses, tostarp mazākuma akcionāru, interešu pienācīga aizsardzība.
- (43) Ja saistīto pušu darījumā ir iesaistīts vadītājs vai akcionārs, minētajam vadītājam vai akcionāram nebūtu jāpiedalās apstiprināšanā vai balsošanā. Tomēr dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut akcionāram, kas ir saistītā puse, piedalīties balsošanā ar noteikumu, ka valsts tiesību aktos ir paredzēti atbilstīgi drošības pasākumi saistībā ar balsošanas procesu, piemēram, lielāka balsu vairākuma robežvērtība darījumu apstiprināšanai, lai aizsargātu sabiedrību un to akcionāru, kas nav saistītā puse, tostarp mazākuma akcionāru, intereses.
- (44) Sabiedrībām būtu publiski jāpaziņo par nozīmīgiem darījumiem, vēlākais, darījuma noslēgšanas brīdī, norādot saistīto pusi, darījuma datumu un vērtību un jebkuru citu informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu darījuma godīgumu. Šāda veida darījuma publiskošana, piemēram, sabiedrības tīmekļa vietnē vai citos viegli pieejamos līdzekļos, ir nepieciešama, lai akcionāri, kreditori, darbinieki un citas ieinteresētās personas būtu informētas par šādu darījumu iespējamo ietekmi uz sabiedrības vērtību. Precīza saistītās puses identifikācija ir nepieciešama, lai labāk novērtētu ar darījumu saistītos riskus un ļautu apstrīdēt darījumu, tostarp īstenojot tiesiskas darbības.
- (45) Šajā direktīvā ir noteiktas prasības par sabiedrību, institucionālo ieguldītāju, aktīvu pārvaldnieku un pilnvaroto padomdevēju pārredzamību. Minētās pārredzamības prasības nav paredzētas, lai liktu sabiedrībām, institucionālajiem ieguldītājiem, aktīvu pārvaldniekiem vai pilnvarotajiem padomdevējiem atklāt konkrētu un īpašu informāciju, kuras publiskošana būtiski kaitētu darījumdarbības stāvoklim vai, ja tie nav uzņēmumi ar komerciālu nolūku, sabiedrības dalībnieku vai labumguvēju interesēm. Šādai nepubliskošanai nevajadzētu ierobežot šajā direktīvā noteikto informācijas atklāšanas prasību mērķus.
- (46) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus saistībā ar to noteikumu īstenošanu, kas attiecas uz akcionāru identifikāciju, informācijas nosūtīšanu un akcionāru tiesību izmantošanas veicināšanu, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (47) Jo īpaši Komisijas īstenošanas aktos būtu jānosaka minimuma standartizācijas prasības attiecībā uz izmantojamiem formātiem un termiņiem, kas jāievēro. Pilnvarojot Komisiju pieņemt īstenošanas aktus, ir iespējams minētos noteikumus atjaunināt atbilstīgi tirgus un uzraudzības attīstībai un novērst noteikumu atšķirīgu īstenošanu

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

dalībvalstīs. Šāda atšķirīga īstenošana varētu izraisīt nesaderīgu valsts standartu pieņemšanu, paaugstinot pārrobežu darījumu riskus un izmaksas un tādējādi apdraudot to efektivitāti un lietderību, un radot papildu slogu starpniekiem.

- (48) Izmantojot savas īstenošanas pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu, Komisijai būtu jāņem vērā attiecīgā tirgus attīstība un jo īpaši tādas pašreizējās pašregulēšanas iniciatīvas kā, piemēram, Tirgus standarti korporatīvu darbību izpildei un Tirgus standarti akcionāru sapulcēm, un būtu jānodrošina izmantot modernās tehnoloģijas saziņā starp sabiedrībām un to akcionāriem, tostarp caur starpniekiem un, attiecīgā gadījumā, citiem tirgus dalībniekiem.
- (49) Lai nodrošinātu salīdzināmāku un konsekventāku atalgojuma ziņojuma formātu, Komisijai būtu jāpieņem pamatnostādnes, kurās tā noteiktu ziņojuma formāta standartu. Pašreizējā dalībvalstu prakse attiecībā uz atalgojuma ziņojumā ietvertās informācijas sniegšanu ir ļoti atšķirīga, un rezultātā tās nodrošina nevienāda līmeņa pārredzamību un aizsardzību akcionāriem un ieguldītājiem. Atšķirīga prakse akcionāriem un ieguldītājiem, jo īpaši pārrobežu ieguldījumu gadījumā, rada grūtības un izmaksas tad, kad viņi vēlas izprast atalgojuma politikas īstenošanu un pārraudzīt to, un iesaistīties sabiedrībā minētā konkrētā jautājuma risināšanā. Komisijai būtu attiecīgi jāapspriežas ar dalībvalstīm pirms pamatnostādņu pieņemšanas.
- (50) Lai nodrošinātu, ka šajā direktīvā noteiktās prasības vai pasākumi, ar kuriem īsteno šo direktīvu, tiek piemēroti praksē, par šo prasību neievērošanu būtu jāpiemēro sankcijas. Tādā nolūkā sankcijām vajadzētu būt pietiekami atturošām un samērīgām.
- (51) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs Savienības kapitāla tirgus starptautiskā rakstura dēļ un dalībvalstu rīcība vien varētu novest pie atšķirīgiem noteikumu kopumiem, kas var apdraudēt iekšējā tirgus darbību vai radīt tai jaunus šķēršļus, bet to mēroga un ietekmes dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (52) Šī direktīva būtu jāpiemēro atbilstīgi Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību un Eiropas Savienības Pamatiesību hartā ietvertajiem noteikumiem par privātuma aizsardzību. Šajā direktīvā noteikto fizisko personas datu jebkāda apstrāde būtu jāveic saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679. Jo īpaši – datiem vajadzētu būt pareiziem un atjauninātiem, datu subjekts būtu pienācīgi jāinformē par personas datu apstrādi saskaņā ar šo direktīvu, un datu subjektam vajadzētu būt tiesībām labot nepilnīgus vai neprecīzus datus un tiesībām dzēst savus personas datus. Turklāt jebkāda informācija par akcionāra identitāti nosūtīšanai trešās valsts starpniekiem būtu jāatbilst Regulai (ES) 2016/679 noteiktajām prasībām.
- (53) Saskaņā ar šo direktīvu personas dati būtu jāapstrādā šajā direktīvā noteiktajos konkrētajos nolūkos. Minēto personas datu apstrāde citiem nolūkiem, kas atšķiras no tiem nolūkiem, kuriem minētie dati sākotnēji tika vākti, būtu jāveic saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679.
- (54) Šī direktīva neskar noteikumus, kas paredzēti jebkuros nozarei specifiskos Savienības legislatīvajos aktos, ar kuriem reglamentē konkrētus sabiedrības vai tiesību subjektu veidus, piemēram, kredītiestādes, ieguldījumu brokeru

sabiedrības, aktīvu pārvaldniekus, apdrošināšanas sabiedrības un pensiju fondus. Jebkuri nozarei specifisku Savienības legīslatīvo aktu noteikumi būtu jāuzskata par *lex specialis* saistībā ar šo direktīvu, un tiem vajadzētu būt pārākiem par šo direktīvu, ciktāl šajā direktīvā noteiktās prasības nav pretrunā ar jebkurām prasībām, kas noteiktas nozarei specifiskos Savienības legīslatīvajos aktos. Tomēr nozarei specifisku Savienības legīslatīvo aktu konkrēti noteikumi nebūtu jāinterpretē tā, ka tiek mazināta šīs direktīvas piemērošanas efektivitāte vai tās vispārējā mērķa sasniegšana. Šīs direktīvas piemērošana nebūtu jāizslēdz tikai tādēļ vien, ka attiecīgajā nozarē tiek piemēroti specifiski Savienības noteikumi. Ja šajā direktīvā ir paredzēti konkrētāki noteikumi vai augstākas prasības nekā jebkuros nozarei specifiskos Savienības legīslatīvajos aktos, prasības, kas ir paredzētas jebkuros nozarei specifiskos Savienības legīslatīvajos aktos, būtu jāpiemēro saistībā ar šīs direktīvas noteikumiem.

- (55) Šī direktīva neattiecas dalībvalstīs jomā, uz ko attiecas šī direktīva, pieņemt vai saglabāt stingrākus noteikumus, lai vairāk veicinātu akcionāru tiesību izmantošanu, sekmētu akcionāru iesaistīšanu, aizsargātu mazākuma akcionāru intereses un sasniegtu citus mērķus, piemēram, nodrošinātu kredītiestāžu un finanšu iestāžu drošību un stabilitāti. Tomēr šādiem noteikumiem nevajadzētu kavēt šīs direktīvas piemērošanu vai tās mērķu sasniegšanu, un tiem jebkurā gadījumā būtu jāatbilst Līgumos paredzētajiem noteikumiem.
- (56) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽¹⁾ dalībvalstīs apņemas gadījumos, kad tas ir pamatoti, ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (57) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001⁽²⁾ 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš sniedza atzinumu 2014. gada 28. oktobrī⁽³⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2007/36/EK grozījumi

Direktīvu 2007/36/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Šī direktīva nosaka prasības attiecībā uz akcionāru dažu tiesību izmantošanu, kuras viņiem piešķir balsstiesīgās akcijas, saistībā ar to sabiedrību akcionāru sapulcēm, kuru juridiskā adrese ir dalībvalstī un kuru akcijas atļauts tirgot regulētā tirgū, kas atrodas vai darbojas dalībvalstī. Direktīva nosaka arī konkrētas prasības, kuru nolūks ir jo īpaši ilgtermiņā veicināt akcionāru iesaistīšanu. Minētās konkrētās prasības piemēro attiecībā uz akcionāru identifikāciju, informācijas nosūtīšanu, akcionāru tiesību izmantošanas veicināšanu un institucionālo ieguldītāju, aktīvu pārvaldnieku un pilnvaroto padomdevēju pārredzamību, vadītāju atalgojumu un saistīto pušu darījumiem.

2. Dalībvalsts, kas ir atbildīga par šajā direktīvā iekļauto jautājumu regulējumu, ir tā dalībvalsts, kurā sabiedrībai ir juridiskā adrese, un atsauc uz “piemērojamiem tiesību aktiem” nozīmē minētās dalībvalsts tiesību aktus.

Šīs direktīvas 1b nodaļas piemērošanas nolūkā kompetento dalībvalsti definē šādi:

a) attiecībā uz institucionālajiem ieguldītājiem un aktīvu pārvaldniekiem – piederības dalībvalsts, kas definēta jebkurā piemērojamā nozarei specifiskā Savienības legīslatīvajā aktā;

b) attiecībā uz pilnvarotajiem padomdevējiem tā ir dalībvalsts, kurā pilnvarotajam padomdevējam ir juridiskā adrese, vai – gadījumos, kad pilnvarotajam padomdevējam nav tā juridiskās adreses dalībvalstī, – dalībvalsts, kurā pilnvarotajam padomdevējam ir tā galvenais birojs, vai – gadījumos, kad pilnvarotajam pārstāvim nav ne tā juridiskās adreses, ne tā galvenā biroja dalībvalstī, – dalībvalsts, kurā pilnvarotais padomdevējs veic uzņēmējdarbību.”;

⁽¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV C 417, 21.11.2014., 8. lpp.

b) panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

- “a) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (“PVKIU”) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK (*) 1. panta 2. punkta nozīmē;
- b) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES (**) 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā nozīmē;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).”;

c) iekļauj šādu punktu:

“3.a Šā panta 3. punktā minētās sabiedrības netiek atbrīvotas no Ib nodaļā paredzēto noteikumu izpildes.”;

d) pievieno šādus punktus:

“5. Šīs direktīvas Ia nodaļa attiecas uz starpniekiem, ciktāl tie sniedz pakalpojumus akcionāriem vai citiem starpniekiem saistībā ar to sabiedrību akcijām, kuru juridiskā adrese ir dalībvalstī un kuru akcijas atļauts tirgot regulētā tirgū, kas atrodas vai darbojas dalībvalstī.

6. Ib nodaļa attiecas uz:

- a) institucionālajiem ieguldītājiem, ciktāl tie iegulda akcijās, kas tiek tirgotas regulētā tirgū, tieši vai ar aktīvu pārvaldnieka starpniecību;
- b) aktīvu pārvaldniekiem, ciktāl tie iegulda šādās akcijās ieguldītāju vārdā; un
- c) pilnvarotajiem padomdevējiem, ciktāl tie sniedz pakalpojumus akcionāriem saistībā ar to sabiedrību akcijām, kuru juridiskā adrese ir dalībvalstī un kuru akcijas atļauts tirgot regulētā tirgū, kas atrodas vai darbojas dalībvalstī.

7. Šīs direktīvas noteikumi neskar nevienā tādā nozarei specifiskā Savienības leģislatīvajā aktā paredzētos noteikumus, kas reglamentē konkrētus sabiedrības vai tiesību subjekta veidus. Ja šajā direktīvā ir paredzēti konkrētāki noteikumi vai augstākas prasības nekā jebkuros nozarei specifiskos Savienības leģislatīvajos aktos, prasības, kas ir paredzētas jebkuros nozarei specifiskos Savienības leģislatīvajos aktos, būtu jāpiemēro saistībā ar šīs direktīvas noteikumiem.”;

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

- “a) “regulēts tirgus” ir regulēts tirgus, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES (*) 4. panta 1. punkta 21) apakšpunktā;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).”;

b) pievieno šādus punktus:

- d) “starpnieks” ir persona, piemēram, ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā noteikts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, kredītiestāde, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (*) 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, vai centrālais vērtspapīru depozitārijs, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014 (**) 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, kas sniedz akciju uzraudzības, akciju administrēšanas vai vērtspapīru kontu turēšanas pakalpojumus akcionāriem vai citām personām;
- e) “institucionālais ieguldītājs” ir:
- i) uzņēmums, kas veic dzīvības apdrošināšanas darbību Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (***) 2. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunkta nozīmē un pārapsrošināšanas darbību, kā noteikts minētās direktīvas 13. panta 7. punktā, ar noteikumu, ka minētā darbība attiecas uz dzīvības apdrošināšanas saistībām un nav izslēgta, ievērojot minēto direktīvu;
 - ii) papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, uz kuru attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (****) saskaņā ar tās 2. pantu, ja vien dalībvalsts nav izvēlējusies saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu nepiemērot šādai iestādei minēto direktīvu kopumā vai kādu tās daļu;
- f) “aktīvu pārvaldnieks” ir ieguldījumu sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2014/65/ES 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā, kas sniedz portfeļa pārvaldības pakalpojumus ieguldītājiem, AIFP (alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldnieks), kā definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, kurš neatbilst nosacījumiem atbrīvojuma piešķiršanai saskaņā ar minētās direktīvas 3. pantu, vai pārvaldības sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vai ieguldījumu sabiedrība, kas pilnvarota saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, ja tā nav izraudzījusies pārvaldības sabiedrību, kas saskaņā ar minēto direktīvu pilnvarota tās pārvaldībai;
- g) “pilnvarotais padomdevējs” ir juridiska persona, kura profesionālās darbības un komercdarbības satvarā analizē sabiedrību publiskoto informāciju un attiecīgā gadījumā citu informāciju saistībā ar biržas sarakstos iekļautām sabiedrībām nolūkā nodrošināt ieguldītājiem balsošanai nepieciešamo informāciju, sniedzot viņiem izpētes datus, konsultācijas vai ieteikumus par balsošanu, kas saistīti ar balsstiesību izmantošanu;
- h) “saistītā puse” ir ar tādu pašu nozīmi kā starptautiskajos grāmatvedības standartos, kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (*****);
- i) “vadītājs” ir:
- i) jebkurš sabiedrības administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūras loceklis;
 - ii) ja šī persona nav sabiedrības administratīvās, vadības vai uzraudzības struktūras loceklis – izpilddirektors vai, ja sabiedrības vadības struktūrā ir šāds amats, izpilddirektora vietnieks;
 - iii) ja tā nosaka dalībvalsts, citas personas, kas veic līdzīgas funkcijas tām, kuras veic i) vai ii) apakšpunktā minētās amatpersonas;
- j) “informācija par akcionāru identitāti” ir informācija, kas ļauj noteikt akcionāra identitāti, un ietver vismaz šādu informāciju:
- i) akcionāra vārds/nosaukums un kontaktinformācija (ietverot pilnu adresi un e-pasta adresi, ja tā ir pieejama), un gadījumā, ja akcionārs ir juridiska persona, – juridiskās personas reģistrācijas numurs vai, ja tāda nav, unikālais identifikators, piemēram, juridiskās personas identifikators;
 - ii) īpašumā esošo akciju skaits; un

- iii) tikai tiktāl, cik to prasa sabiedrība, – viena vai vairākas no šādām ziņām: attiecīgo akciju kategorija vai veids vai datums, no kura akcijas ir īpašumā.

- (*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).
- (**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).
- (***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).
- (****) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).
- (*****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).”;

3) iekļauj šādas nodaļas:

“Ia NODAĻA

AKCIONĀRU IDENTIFIKĀCIJA, INFORMĀCIJAS NOSŪTĪŠANA UN AKCIONĀRU TIESĪBU IZMANTOŠANAS VEICINĀŠANA

3.a pants

Akcionāru identifikācija

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībām ir tiesības identificēt savus akcionārus. Dalībvalstis var paredzēt, lai sabiedrībām, kurām to teritorijās ir juridiskā adrese, būtu atļauts prasīt tikai to akcionāru identifikāciju, kuriem pieder vairāk nekā noteikts procents akciju vai balsstiesību. Šāds procents akciju vai balsstiesību nepārsniedz 0,5 %.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc sabiedrības vai sabiedrības izraudzītas trešās personas pieprasījuma starpnieks bez kavēšanās paziņo sabiedrībai informāciju par akcionāru identitāti.

3. Ja starpnieku ķēdē ir vairāk nekā viens starpnieks, dalībvalstis nodrošina, ka starpnieki bez kavēšanās savā starpā pārsūta sabiedrības vai sabiedrības izraudzītas trešās personas pieprasījumu un ka starpnieks, kura rīcībā ir pieprasītā informācija par akcionāru identitāti, to nosūta tieši sabiedrībai vai sabiedrības izraudzītajai trešajai personai. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrība var iegūt informāciju par akcionāru identitāti no jebkura starpnieku ķēdē esoša starpnieka, kura rīcībā ir šī informācija.

Dalībvalstis var paredzēt, ka sabiedrībai ir atļauts pieprasīt centrālajam vērtspapīru depozitārijam vai citam starpniekam vai pakalpojumu sniedzējam savākt informāciju par akcionāru identitāti, tostarp no starpnieku ķēdē esošajiem starpniekiem, un nosūtīt šo informāciju sabiedrībai.

Dalībvalstis var arī paredzēt, ka pēc sabiedrības vai sabiedrības izraudzītas trešās personas pieprasījuma starpniekam bez kavēšanās jāpaziņo sabiedrībai informācija par nākamo starpnieku ķēdē esošo starpnieku.

4. Akcionāru personas datus apstrādā, ievērojot šo pantu, lai sabiedrība spētu identificēt tās pašreizējos akcionārus, lai varētu tieši sazināties ar viņiem nolūkā veicināt akcionāru tiesību izmantošanu un akcionāru iesaistīšanu sabiedrībā. Neskarot gadījumus, kad jebkurā nozarei specifiskā Savienības leģislatīvajā aktā paredzēts jebkāds ilgāks glabāšanas laiks, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības un starpnieki akcionāru personas datus, kas tiem nosūtīti saskaņā ar šo pantu šajā pantā paredzētajos nolūkos, neglabā ilgāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad tie ir uzzinājuši, ka attiecīgā persona vairs nav akcionārs.

Dalībvalstis ar tiesību aktiem var paredzēt akcionāru personas datu apstrādi citos nolūkos.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskām personām ir tiesības labot nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par to akcionāru identitāti.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka starpnieks, kurš atklāj informāciju par akcionāra identitāti saskaņā ar šajā pantā paredzētajiem noteikumiem, netiek uzskatīts par tādu, kas nav ievērojis kādu informācijas atklāšanas ierobežojumu, kurš noteikts līgumā vai kādā normatīvajā vai administratīvajā aktā.

7. Dalībvalstis līdz 2019. gada 10. jūnijam dara zināmu Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) (EVTI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 (*), informāciju par to, vai tās ir ierobežojušas akcionāru identifikāciju tikai attiecībā uz tiem akcionāriem, kuriem pieder vairāk nekā noteikta procentuālā daļa akciju vai balsstiesību saskaņā ar 1. punktu, un, ja jā, tad piemērojamo procentuālo daļu. EVTI publicē minēto informāciju savā tīmekļa vietnē.

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, lai precizētu minimuma prasības nosūtīt informāciju, kas noteikta 2. punktā, attiecībā uz nosūtāmās informācijas formātu, pieprasījuma formātu, tostarp drošību un sadarb-spēju, un termiņiem, kas jāievēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem līdz 2018. gada 10. septembrim saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 14.a panta 2. punktā.

3.b pants

Informācijas nosūtīšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starpniekiem jānosūta no sabiedrības akcionāram vai akcionāra izraudzītai trešai personai bez kavēšanās šāda informācija:

a) informācija, kas sabiedrībai ir jāsniedz akcionāram, lai akcionārs varētu izmantot no akcijām izrietošās tiesības, un kas ir adresēta visiem akcionāriem, kuriem ir attiecīgās kategorijas akcijas; vai

b) ja a) apakšpunktā minētā informācija ir akcionāriem pieejama sabiedrības tīmekļa vietnē – paziņojums, kurā norādīts, kur sabiedrības tīmekļa vietnē minētā informācija ir atrodama.

2. Dalībvalstis pieprasa sabiedrībām sniegt standartizētā veidā un laikus starpniekiem 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju vai minētā punkta b) apakšpunktā minēto paziņojumu.

3. Tomēr dalībvalstis nepieprasa, lai 1. punkta a) apakšpunktā minētā informācija vai minētā punkta b) apakšpunktā minētais paziņojums tiktu nosūtīts vai sniegts saskaņā ar 1. un 2. punktu, ja sabiedrības minēto informāciju vai minēto paziņojumu tieši nosūta visiem akcionāriem vai akcionāra izraudzītām trešām personām.

4. Dalībvalstis uzliek par pienākumu starpniekiem saskaņā ar akcionāru norādēm bez kavēšanās nosūtīt sabiedrībai no akcionāriem saņemto informāciju saistībā ar to tiesību izmantošanu, kas izriet no viņu akcijām.

5. Ja starpnieku ķēdē ir vairāk nekā viens starpnieks, 1. un 4. punktā minēto informāciju nosūta starp starpniekiem bez kavēšanās, izņemot, ja starpnieks var tieši nosūtīt informāciju sabiedrībai, akcionāram vai akcionāra izraudzītai trešai personai.

6. Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, lai precizētu minimuma prasības nosūtīt informāciju, kas noteikta šā panta 1. līdz 5. punktā attiecībā uz nosūtāmās informācijas veidu un formātu, tostarp drošību un sadarb-spēju, un termiņiem, kas jāievēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem līdz 2018. gada 10. septembrim saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 14.a panta 2. punktā.

3.c pants

Akcionāru tiesību izmantošanas veicināšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starpnieki veicina akcionāra tiesību, tostarp tiesību piedalīties un balsot akcionāru sapulcēs, izmantošanu, kas ietver vismaz vienu šādu elementu:

- a) starpnieks veic vajadzīgos pasākumus, lai akcionārs vai akcionāra izraudzīta trešā persona spētu paši izmantot tiesības;
- b) starpnieks izmanto tiesības, kas izriet no akcijām, ar akcionāra viennozīmīgu atļauju un norādījumu un akcionāra labā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja balsošana notiek elektroniski, tad personai, kura balsojusi, tiek nosūtīts elektronisks apstiprinājums par nodotās balss saņemšanu.

Dalībvalstis nodrošina, ka pēc akcionāru sapulces akcionārs vai akcionāra izraudzīta trešā persona vismaz pēc pieprasījuma var iegūt apstiprinājumu tam, ka sabiedrība viņu nodotās balss ir atbilstīgi reģistrējusi un uzskaitījusi, izņemot gadījumos, kad minētā informācija viņiem jau ir pieejama. Dalībvalstis var noteikt termiņu šāda apstiprinājuma pieprasīšanai. Šāds termiņš nav ilgāks par trim mēnešiem no balsošanas dienas.

Ja starpnieks saņem pirmajā vai otrajā daļā minēto apstiprinājumu, viņš to bez kavēšanās nosūta akcionāram vai akcionāra izraudzītai trešai personai. Ja starpnieku ķēdē ir vairāk nekā viens starpnieks, apstiprinājumu nosūta starp starpniekiem bez kavēšanās, izņemot, ja apstiprinājumu var tieši nosūtīt sabiedrībai, akcionāram vai akcionāra izraudzītai trešai personai.

3. Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus nolūkā precizēt minimuma prasības veicināt akcionāru tiesību izmantošanu, kas noteiktas šā panta 1. un 2. punktā, attiecībā uz veicināšanas veidiem, balsu saņemšanas elektroniskā apstiprinājuma formātu, formātu, kādā pa starpnieku ķēdi jānosūta apstiprinājums tam, ka balss ir atbilstīgi reģistrētas un uzskaitītas, tostarp to drošību un sadarbību, un termiņiem, kas jāievēro. Minētos īstenošanas aktus pieņem līdz 2018. gada 10. septembrim saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 14.a panta 2. punktā.

3.d pants

Nediskriminācija, proporcionalitāte un izmaksu pārredzamība

1. Dalībvalstis prasa starpniekiem par katru pakalpojumu atsevišķi publiskot jebkuru maksājumu, ko piemēro par pakalpojumiem, ko sniedz saskaņā ar šo nodaļu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visi maksājumi, kurus starpnieks iekasē no akcionāriem, sabiedrībām un citiem starpniekiem, ir nediskriminējoši un samērīgi attiecībā pret faktiskajām pakalpojuma sniegšanas izmaksām. Jebkādas atšķirības iekasētajos maksājumos starp tiesību iekšzemes un pārrobežu izmantošanu ir pieļaujamas tikai tad, ja tās ir pienācīgi pamatotas, un tajās atspoguļo faktisko izmaksu variāciju, ko izraisījusi pakalpojumu sniegšana.

3. Dalībvalstis aizliedz starpniekiem prasīt maksu par šajā nodaļā paredzētajiem pakalpojumiem.

3.e pants

Trešo valstu starpnieki

Šī nodaļa attiecas arī uz starpniekiem, kuriem Savienībā nav ne viņu juridiskās adreses, ne viņu galvenā biroja, ja tie sniedz 1. panta 5. punktā minētos pakalpojumus.

3.f pants

Informācija par īstenošanu

1. Kompetentās iestādes informē Komisiju par ievērojamām praktiskām grūtībām, kas radušās šīs nodaļas noteikumu izpildes nodrošināšanā, vai par to, ka Savienības vai trešās valsts starpnieki nepilda šīs nodaļas noteikumus.

2. Komisija, cieši sadarbojoties ar EVTI un Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (**), iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs nodaļas īstenošanu, tostarp tās iedarbīgumu, praktiskās piemērošanas un izpildes nodrošināšanas grūtībām, vienlaikus ņemot vērā būtiskas norises tirgū Savienības un starptautiskā līmenī. Ziņojumā apskata arī to, cik pamatoti ir attiecināt šīs nodaļas darbības jomu uz trešo valstu starpniekiem. Komisija ziņojumu publicē līdz 2023. gada 10. jūnijam.

1b NODAĻA

INSTITUCIONĀLO IEGULDĪTĀJU, AKTĪVU PĀRVALDNIĒKU UN PILNVAROTO PADOMDEVĒJU PĀRREDZAMĪBA

3.g pants

Iesaistīšanas politika

1. Dalībvalstis nodrošina, ka institucionālie ieguldītāji un aktīvu pārvaldnieki vai nu ievēro šā punkta a) un b) apakšpunktā paredzētās prasības, vai publisko skaidru un pamatotu paskaidrojumu, kurā norādīts, kāpēc viņi ir nolēmuši neievērot vienu vai vairākas no minētajām prasībām.

a) Institucionālie ieguldītāji un aktīvu pārvaldnieki izstrādā un publisko iesaistīšanas politiku, kurā aprakstīts, kā viņi integrē akcionāru iesaistīšanu savā ieguldījumu stratēģijā. Šajā politikā jāapraksta, kā viņi uzrauga sabiedrības, kurās ieguldīti līdzekļi, tādos būtiskos jautājumos kā stratēģija, finanšu un nefinanšu darbības rezultāti un risks, kapitāla struktūra, sociālā ietekme un ietekme uz vidi, un korporatīvā pārvaldība, īsteno dialogus ar sabiedrībām, kurās ieguldīti līdzekļi, izmanto balsstiesības un citas ar akcijām saistītas tiesības, sadarbojas ar citiem akcionāriem, sazinās ar attiecīgajām ieinteresētajām personām no sabiedrībām, kurās ieguldīti līdzekļi, un pārvalda faktiskos un iespējamus interešu konfliktus, kas attiecas uz iesaistīšanu.

b) Institucionālie ieguldītāji un aktīvu pārvaldnieki ik gadu publisko, kā viņu iesaistīšanas politika ir īstenota, iekļaujot vispārīgu aprakstu par to, kā notiek balsošana, svarīgāko balsojumu skaidrojumu un pilnvaroto padomdevēju pakalpojumu izmantošanu. Viņi publisko, kādā veidā ir balojuši to sabiedrību akcionāru sapulcēs, kuru akcijas viņiem pieder. Var nepublicēt balsojumus, kuri ir maznozīmīgi balsošanai nodotā jautājuma dēļ vai dalības īpatsvara sabiedrībā dēļ.

2. Šā panta 1. punktā minētajai informācijai ir jābūt pieejamai bez maksas institucionālā ieguldītāja vai aktīvu pārvaldnieka tīmekļa vietnē. Dalībvalstis var pieprasīt, ka informāciju bez maksas publisko, izmantojot citus tiešsaistē viegli pieejamus līdzekļus.

Ja aktīvu pārvaldnieks īsteno iesaistīšanās politiku, tostarp balso, institucionāla ieguldītāja vārdā, institucionālais ieguldītājs sniedz norādi par to, kur aktīvu pārvaldnieks ir publicējis šādu balsojuma informāciju.

3. Noteikumus par interešu konfliktu novēršanu, kuri attiecas uz institucionālajiem ieguldītājiem un aktīvu pārvaldniekiem, tostarp Direktīvas 2011/61/ES 14. pantu, Direktīvas 2009/65/EK 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 14. panta 1. punkta d) apakšpunktu un to attiecīgos īstenošanas noteikumus un Direktīvas 2014/65/ES 23. pantu, piemēro arī attiecībā uz iesaistīšanas darbībām.

3.h pants

Institucionālo ieguldītāju ieguldījumu stratēģija un vienošanās ar aktīvu pārvaldniekiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka institucionālie ieguldītāji publisko to, kā viņu kapitāla ieguldījumu stratēģijas galvenie elementi ir saskaņoti ar viņu saistību, jo īpaši ilgtermiņa saistību, profilu un ilgumu un kā tie veicina viņu aktīvu vidēja termiņa un ilgtermiņa darbības rezultātus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja aktīvu pārvaldnieks iegulda institucionālā ieguldītāja vārdā vai nu diskrecionāri katram klientam atsevišķi, vai ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma starpniecību, institucionālais ieguldītājs katru gadu publisko šādu informāciju par vienošanos, kas noslēgtas ar aktīvu pārvaldnieku:

- a) kā vienošanās ar aktīvu pārvaldnieku stimulē aktīvu pārvaldnieku saskaņot viņa ieguldījumu stratēģiju un lēmumus ar institucionālā ieguldītāja saistību, jo īpaši ilgtermiņa saistību, profilu un ilgumu;
- b) kā minētā vienošanās stimulē aktīvu pārvaldnieku pieņemt lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz novērtējumu par sabiedrības, kurā ieguldīti līdzekļi, vidēja termiņa un ilgtermiņa finanšu un nefinanšu darbības rezultātiem un iesaistīties sabiedrībās, kurās ieguldīti līdzekļi, lai uzlabotu to vidēja termiņa un ilgtermiņa darbības rezultātus;
- c) kā aktīvu pārvaldnieka darbības rezultātu novērtēšanas metode un laikposms un samaksa par aktīvu pārvaldības pakalpojumiem atbilst institucionālā ieguldītāja saistību, jo īpaši ilgtermiņa saistību, profilam un ilgumam un kā tajās ņemti vērā absolūtie ilgtermiņa darbības rezultāti;
- d) kā institucionālais ieguldītājs uzrauga portfeļa apgrozījuma izmaksas, kas radušās aktīvu pārvaldniekam, un kā tā definē un uzrauga portfeļa mērķapgrozījumu vai apgrozījuma diapazonu;
- e) ar aktīvu pārvaldnieku noslēgtās vienošanās darbības laiks.

Ja vienošanās ar aktīvu pārvaldnieku neietver vienu vai vairākus šādus elementus, institucionālais ieguldītājs par to sniedz skaidru un pamatotu paskaidrojumu.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētā informācija ir bez maksas pieejama institucionālā ieguldītāja tīmekļa vietnē, un to ik gadu atjaunina, izņemot gadījumos, ja nav būtisku izmaiņu. Dalībvalstis var paredzēt, ka minētā informācija bez maksas ir pieejama, izmantojot citus tiešsaistē viegli pieejamus līdzekļus.

Dalībvalstis nodrošina, ka institucionālajiem ieguldītājiem, kurus reglamentē Direktīva 2009/138/EK, ir atļauts šo informāciju iekļaut minētās direktīvas 51. pantā minētajā ziņojumā par savu maksātspēju un finanšu stāvokli.

3.i pants

Aktīvu pārvaldnieku pārredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu pārvaldnieki reizi gadā institucionālajam ieguldītājam, ar kuriem viņi ir noslēguši 3.h pantā minētās vienošanās, atklāj to, kā viņu ieguldījumu stratēģija un tās īstenošana ir saskaņā ar minēto vienošanos un kā tās veicina institucionālā ieguldītāja vai fonda aktīvu vidēja termiņa un ilgtermiņa darbības rezultātus. Šāda publiskošana ietver prasību jo īpaši sabiedrību, kurās ieguldīti līdzekļi, akcionāru sapulcēs ziņot par svarīgiem un būtiskiem vidēja termiņa un ilgtermiņa riskiem, kas saistīti ar ieguldījumiem, par portfeļa sastāvu, apgrozījumu un apgrozījuma izmaksām, par pilnvaroto padomdevēju izmantošanu iesaistīšanas darbību veikšanas nolūkos un to vērtspapīru aizdevuma politiku un vajadzības gadījumā par tās piemērošanu, īstenojot iesaistīšanas darbības. Šāda publiskošana ietver arī informāciju par to, vai viņi pieņem lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz sabiedrības, kurā ieguldīti līdzekļi, vidēja termiņa un ilgtermiņa darbības, tostarp nefinanšu darbības, rezultātu novērtējumu, un ja jā, tad kā tas notiek, un par to, vai saistībā ar iesaistīšanās darbībām ir radušies interešu konflikti un, ja jā, tad kādi interešu konflikti ir radušies un kā aktīvu pārvaldnieki tos ir risinājuši.

2. Dalībvalstis var paredzēt, ka 1. punktā minēto informāciju atklāj kopā ar gada pārskatu, kas minēts Direktīvas 2009/65/EK 68. pantā vai Direktīvas 2011/61/ES 22. pantā, vai periodiskajiem paziņojumiem, kas minēti Direktīvas 2014/65/ES 25. panta 6. punktā.

Ja informācija, kuru atklāj, ievērojot 1. punktu, jau ir publiski pieejama, aktīvu pārvaldniekam tā nav jāsniedz tieši institucionālajam ieguldītājam.

3. Ja aktīvu pārvaldnieks nepārvalda aktīvus diskrecionāri katram klientam atsevišķi, dalībvalstis var prasīt, lai informāciju, kuru atklāj, ievērojot 1. punktu, sniedz arī citiem tā paša fonda ieguldītājiem vismaz pēc pieprasījuma.

3.j pants

Pilnvaroto padomdevēju pārredzamība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pilnvarotie padomdevēji publisko atsauci uz rīcības kodeksu, kuru tie piemēro, un ziņo par minētā rīcības kodeksa piemērošanu.

Ja pilnvarotie padomdevēji nepiemēro rīcības kodeksu, viņi par to sniedz skaidru un pamatotu paskaidrojumu. Ja pilnvarotie padomdevēji piemēro rīcības kodeksu, bet neievēro kādu tā ieteikumu, viņi paziņo, kura kodeksa daļa nav ievērota, sniedz skaidrojumus savai rīcībai un attiecīgā gadījumā norāda citus alternatīvus pasākumus, kas pieņemti.

Šajā punktā minēto informāciju bez maksas dara publiski pieejamu pilnvaroto padomdevēju tīmekļa vietnēs, un to ik gadu atjaunina.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pilnvarotie padomdevēji nolūkā pienācīgi informēt savus klientus par viņu veikto darbību precizitāti un uzticamību katru gadu publisko vismaz visu šādu informāciju saistībā ar savu pētījumu, padomu un balsošanas ieteikumu sagatavošanu:

- a) viņu piemēroto metožu un modeļu būtiskās iezīmes;
- b) viņu izmantotie galvenie informācijas avoti;
- c) procedūras, kas ieviestas, lai nodrošinātu veikto pētījumu un sniegto padomu un balsošanas ieteikumu kvalitāti un iesaistīto darbinieku kvalifikāciju;
- d) vai un, ja jā, kā viņi ņem vērā valsts tirgus, juridiskos, reglamentējošos un sabiedrībai specifiskos nosacījumus;
- e) katram tirgum piemērotās balsošanas politikas būtiskākās iezīmes;
- f) vai viņiem ir dialogi ar sabiedrībām, kurām ir paredzēti viņu pētījumi, padomi vai balsošanas ieteikumi, un ar sabiedrības ieinteresētajām personām, un, ja jā, to apmērs un būtība;
- g) iespējama interešu konflikta novēršanas un pārvaldības politika.

Šajā punktā minēto informāciju dara publiski pieejamu pilnvaroto padomdevēju tīmekļa vietnēs, un tā ir pieejama bez maksas vismaz trīs gadus pēc publicēšanas dienas. Informācija nav jāatklāj atsevišķi, ja tā tiek atklāta saskaņā ar 1. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pilnvarotie padomdevēji identificē un atklāj saviem klientiem bez kavēšanās jebkādu faktisku vai iespējamu interešu konfliktu vai uzņēmējdarbības attiecības, kas var ietekmēt pētījumu, padomu vai balsošanas ieteikumu sagatavošanu, un darbības, ko viņi veikuši, lai novērstu, mazinātu vai pārvaldītu faktisko vai iespējamo interešu konfliktu.

4. Šis pants attiecas arī uz tiem pilnvarotajiem padomdevējiem, kuriem Savienībā nav ne viņu juridiskās adreses, ne viņu galvenā biroja un kuri, lai veiktu savas darbības, izmanto uzņēmējdarbības veikšanas vietu Savienībā.

3.k pants

Pārskatīšana

1. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 3.g, 3.h un 3.i panta īstenošanu, iekļaujot novērtējumu par vajadzību pieprasīt aktīvu pārvaldniekiem publiskot konkrētu informāciju saskaņā ar 3.i pantu, ņemot vērā būtiskas norises tirgū Savienības un starptautiskā līmenī. Ziņojumu publicē līdz 2022. gada 10. jūnijam, un tam attiecīgā gadījumā pievieno likumdošanas akta priekšlikumus.

2. Komisija, cieši sadarbojoties ar EVTI, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 3.j panta īstenošanu, kurā novērtēta arī tā piemērošanas jomas pamatotība, tā iedarbīgums un vajadzība noteikt normatīvas prasības pilnvarotajiem padomdevējiem, ņemot vērā attiecīgas norises tirgū Savienības un starptautiskā līmenī. Ziņojumu publicē līdz 2023. gada 10. jūnijam, un tam attiecīgā gadījumā pievieno likumdošanas akta priekšlikumus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.);

4) iekļauj šādus pantus:

“9.a pants

Tiesības balsot par atalgojuma politiku

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības izstrādā vadītāju atalgojuma politiku un ka akcionāriem ir tiesības balsot par atalgojuma politiku akcionāru sapulcē.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka akcionāru sapulcē notikušais akcionāru balsojums par atalgojuma politiku ir saistošs. Sabiedrības maksā atalgojumu saviem vadītājiem tikai saskaņā ar atalgojuma politiku, kura ir apstiprināta akcionāru sapulcē.

Ja vēl nav apstiprinātas atalgojuma politikas un akcionāru sapulce neapstiprina ierosināto politiku, sabiedrība var turpināt maksāt atalgojumu saviem vadītājiem saskaņā ar pastāvošo praksi un nākamajā akcionāru sapulcē iesniedz apstiprināšanai pārskatītu politiku.

Ja pastāv apstiprināta atalgojuma politika un akcionāru sapulce apstiprina ierosināto jauno politiku, sabiedrība turpina maksāt atalgojumu saviem vadītājiem saskaņā ar esošo apstiprināto politiku un nākamajā akcionāru sapulcē iesniedz apstiprināšanai pārskatītu politiku.

3. Tomēr dalībvalstis var paredzēt, ka balsojums akcionāru sapulcē par atalgojuma politiku ir konsultatīvs. Šādos gadījumos sabiedrības maksā atalgojumu saviem vadītājiem tikai saskaņā ar atalgojuma politiku, par kuru akcionāru sapulcē ir noticis šāds balsojums. Ja akcionāru sapulce noraida ierosināto atalgojuma politiku, sabiedrība nākamajā akcionāru sapulcē iesniedz balsošanai pārskatītu politiku.

4. Dalībvalstis var atļaut sabiedrībām ārkārtas apstākļos piemērot pagaidu atkāpi no atalgojuma politikas ar noteikumu, ka politikā ir paredzēti procesuālie nosacījumi, saskaņā ar kuriem atkāpi var piemērot, un precizēti politikas elementi, kuriem atkāpe ir iespējama.

Par ārkārtas apstākļiem, kā minēts pirmajā daļā, ir uzskatāmas tikai tādas situācijas, kad atkāpšanās no atalgojuma politikas ir nepieciešama, lai nodrošinātu sabiedrības ilgtermiņa intereses un ilgtspējību kopumā vai nodrošinātu tās dzīvotspēju.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības iesniedz atalgojuma politiku balsošanai akcionāru sapulcē katru reizi, kad tiek veiktas būtiskas izmaiņas, un jebkurā gadījumā reizi četros gados.

6. Atalgojuma politika veicina sabiedrības uzņēmējdarbības stratēģiju, ilgtermiņa intereses un ilgtspēju un izskaidro, kā tas tiek panākts. Tā ir skaidra un saprotama un apraksta fiksētā un mainīgā atalgojuma dažādos komponentus, tostarp visas prēmijas un citus jebkura veida ieguvumus, kurus var piešķirt vadītājiem, un norāda to relatīvo daļu.

Atalgojuma politika izskaidro, kā, nosakot atalgojuma politiku, tika ņemti vērā sabiedrības darbinieku atalgojuma un nodarbinātības nosacījumi.

Ja sabiedrība piešķir mainīgu atalgojumu, atalgojuma politika nosaka skaidrus, visaptverošus un dažādus mainīgā atalgojuma piešķiršanas kritērijus. Tā norāda izmantojamās finanšu un nefinanšu darbības rezultātu kritērijus, tostarp, attiecīgos gadījumos, ar korporatīvo sociālo atbildību saistītos kritērijus, un izskaidro, kā tie veicina pirmajā daļā izklāstītos mērķus, un metodes, kas jāpiemēro, lai noteiktu, kādā mērā ir ievēroti darbības rezultātu kritēriji. Tā precizē informāciju par atlikšanas laikposmiem un sabiedrības iespēju atprasīt mainīgo atalgojumu.

Ja sabiedrība piešķir uz akcijām balstītu atalgojumu, politika precizē tiesību piešķiršanas laikposmus un attiecīgā gadījumā tiesības paturēt akcijas pēc tiesību piešķiršanas un izskaidro, kā uz akcijām balstīts atalgojums veicina pirmajā daļā izklāstīto mērķu sasniegšanu.

Atalgojuma politika norāda līgumu vai vienošanos ar vadītājiem ilgumu un piemērojamos uzteikuma termiņus, galvenās papildu pensijas vai paātrinātās pensionēšanās shēmu iezīmes un nosacījumus attiecībā uz izbeigšanu un maksājumiem, kas saistīti ar izbeigšanu.

Atalgojuma politika izskaidro lēmumu pieņemšanas procesu, kas jāievēro, lai to noteiktu, pārskatītu un īstenotu, tostarp pasākumus, kas paredzēti, lai izvairītos no interešu konfliktiem vai tos novērstu, un attiecīgos gadījumos atalgojuma komitejas vai citu iesaistīto komiteju lomu. Ja politiku pārskata, tajā apraksta un paskaidro visas būtiskās izmaiņas un to, kā tajā ir ņemti vērā akcionāru balsojumi un viedokļi par politiku un pārskatiem kopš iepriekšējā balsojuma par atalgojuma politiku akcionāru sapulcē.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc balsojuma par atalgojuma politiku akcionāru sapulcē šo politiku kopā ar balsojuma datumu un rezultātiem nekavējoties publisko sabiedrības tīmekļa vietnē, kur tā bez maksas ir publiski pieejama vismaz tik ilgi, kamēr tā ir piemērojama.

9.b pants

Atalgojuma ziņojumā sniedzamā informācija un tiesības balsot par atalgojuma ziņojumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrība izstrādā skaidru un saprotamu atalgojuma ziņojumu, kurā sniegts visaptverošs pārskats par atalgojumu, tostarp visiem jebkuru veidu ieguvumiem, kas piešķirts iepriekšējā finanšu gadā vai pienākas par iepriekšējo finanšu gadu katram atsevišķam vadītājam, tostarp jaunpieņemtiem un bijušajiem vadītājiem saskaņā ar 9.a pantā minēto atalgojuma politiku.

Attiecīgā gadījumā atalgojuma ziņojumā ietver šādu informāciju par katra atsevišķa vadītāja atalgojumu:

- a) kopējo atalgojumu, kas sadalīts pa komponentiem, fiksētā un mainīgā atalgojuma relatīvo daļu, paskaidrojumu, kā kopējais atalgojums atbilst pieņemtajai atalgojuma politikai, tostarp to, kā tas veicina sabiedrības ilgtermiņa darbības rezultātus, un informāciju par to, kā tika piemēroti darbības rezultātu kritēriji;
- b) vadītāju atalgojuma ikgadējās izmaiņas, sabiedrības darbības rezultātu atalgojuma izmaiņas un sabiedrības pilna laika ekvivalenta darbinieku, kas nav vadītāji, vidējā atalgojuma izmaiņas vismaz iepriekšējos piecos finanšu gados, kas uzrādītas kopā salīdzināmā veidā;
- c) atalgojumu, kas saņemts no uzņēmuma, kurš pieder pie tās pašas grupas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES (*) 2. panta 11. punktā;

- d) piešķirto vai piedāvāto akciju un akciju iespēju līgumu skaitu un galvenos nosacījumus tiesību izmantošanai, tostarp izmantošanas cenu un datumu un to izmaiņas;
- e) informāciju par iespēju atprasīt mainīgo atalgojumu izmantošanu;
- f) informāciju par jebkurām novirzēm no 9.a panta 6. punktā minētās atalgojuma politikas piemērošanas kārtības un jebkurām atkāpēm, kas piemērotas saskaņā ar 9.a panta 4. punktu, tostarp ārkārtas apstākļu būtības skaidrojumu un norādi uz konkrētajiem elementiem, attiecībā uz kuriem ir piemērota atkāpe.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības atalgojuma ziņojumā neiekļauj katra atsevišķa vadītāja personas datu īpašās kategorijas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (**). 9. panta 1. punkta izpratnē vai personas datus, kuri attiecas uz katra atsevišķa vadītāja ģimenes stāvokli.

3. Sabiedrības apstrādā atalgojuma ziņojumā iekļautos vadītāju personas datus, ievērojot šo pantu, nolūkā uzlabot korporatīvo pārredzamību attiecībā uz vadītāju atalgojumu, lai sekmētu vadītāju pārskatatbildību un akcionāru pārraudzību pār vadītāju atalgojumu.

Neskarot gadījumus, kad jebkurā nozarei specifiskā Savienības leģislatīvajā aktā paredzēts ilgāks laiks, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības, ievērojot šā panta 5. punktu, pārtrauc darīt publiski pieejamus saskaņā ar šo pantu atalgojuma ziņojumā iekļauto vadītāju personas datus pēc tam, kad pagājuši 10 gadi kopš atalgojuma ziņojuma publicēšanas.

Dalībvalstis ar tiesību aktiem var paredzēt vadītāju personas datu apstrādi citos nolūkos.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka ikgadējai akcionāru sapulcei ir tiesības uz konsultatīvu balsojumu par iepriekšējā finanšu gada atalgojuma ziņojumu. Sabiedrība nākamajā atalgojuma ziņojumā izskaidro, kā ir ņemts vērā akcionāru sapulces balsojums.

Tomēr attiecībā uz maziem un vidēji lieliem uzņēmumiem, kā definēts attiecīgi Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 2. un 3. punktā, dalībvalstis kā alternatīvu balsojumam var paredzēt, ka atalgojuma ziņojumu par iepriekšējo finanšu gadu iesniedz apspriešanai ikgadējai akcionāru sapulcē kā atsevišķu darba kārtības punktu. Sabiedrība nākamajā atalgojuma ziņojumā izskaidro, kā ir ņemta vērā šī apspriešana akcionāru sapulcē.

5. Neskarot 5. panta 4. punktu, sabiedrības pēc akcionāru sapulces atalgojuma ziņojumu bez maksas dara publiski pieejamu savā tīmekļa vietnē uz 10 gadiem un var izlemt turpināt nodrošināt tā pieejamību uz ilgāku laiku, ja tajā vairs nav iekļauti vadītāju personas dati. Obligātais revidents vai revīzijas uzņēmums pārbauda, vai ir sniegta šajā pantā prasītā informācija.

Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības vadītājiem, rīkojoties saskaņā ar valsts tiesību aktos viņiem noteikto kompetences jomu, ir kolektīvs pienākums nodrošināt, ka atalgojuma ziņojums ir izstrādāts un publicēts saskaņā ar šīs direktīvas prasībām. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvie un administratīvie akti par saistībām un atbildību, vismaz attiecībā uz sabiedrību, tiek piemēroti sabiedrības vadītājiem, ja netiek pildīti šajā punktā minētie pienākumi.

6. Nolūkā nodrošināt saskaņošanu saistībā ar šo pantu Komisija pieņem pamatnostādnes, lai precizētu tās informācijas standartizētu sniegšanu, kas izklāstīta 1. punktā.

9.c pants

Saistīto pušu darījumu pārredzamība un apstiprināšana

1. Šā panta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis definē jēdzienu “nozīmīgi darījumi”, ņemot vērā:

- a) ietekmi, kāda informācijai par darījumu var būt uz sabiedrības akcionāru ekonomiskajiem lēmumiem;
- b) risku, ko darījums rada sabiedrībai un tās akcionāriem, kuri nav saistītā puse, tostarp mazākuma akcionāriem.

Definējot nozīmīgus darījumus ar saistītajām pusēm, dalībvalstis nosaka kvantitatīvos īpatsvara rādītājus, ņemot vērā darījuma ietekmi uz sabiedrības finanšu stāvokli ieņēmumiem, aktīviem, kapitalizāciju, tostarp pašu kapitālu vai apgrozījumu, vai ņemot vērā darījuma būtību un saistītās puses stāvokli.

Šā panta 4. punkta piemērošanai dalībvalstis var pieņemt citas jēdziena “nozīmīgs” definīcijas nekā tās, kuras paredzētas 2. un 3. punkta piemērošanai, un var diferencēt definīciju atkarībā no sabiedrības lieluma.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības publiski paziņo par nozīmīgiem darījumiem ar saistītām pusēm vēlākais darījuma noslēgšanas brīdī. Paziņojumā ietver vismaz informāciju par saistīto pušu attiecību raksturu, saistītās puses vārdu/nosaukumu, darījuma datumu un vērtību un jebkuru citu informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu to, vai darījums ir godīgs un pamatots no sabiedrības un akcionāru, kuri nav saistītā puse, tostarp mazākuma akcionāru, perspektīvas.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka 2. punktā minētajam publiskajam paziņojumam pievieno ziņojumu, kurā novērtēts, vai darījums ir godīgs un pamatots no sabiedrības un to akcionāru perspektīvas, kuri nav saistītā puse, tostarp no mazākuma akcionāru perspektīvas, un kurā izskaidroti pieņēmumi, uz kuriem tas ir balstīts, un izmantotās metodes.

Šo ziņojumu sagatavo kāds no turpmāk norādītajiem:

- a) neatkarīga trešā persona;
- b) sabiedrības administratīva vai uzraudzības struktūra;
- c) revīzijas komiteja vai jebkura komiteja, kuras locekļu vairākums ir neatkarīgi vadītāji.

Dalībvalstis nodrošina, ka saistītās puses nepiedalās ziņojuma sagatavošanā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka nozīmīgus darījumus ar saistītajām pusēm apstiprina akcionāru sapulce vai sabiedrības administratīvā vai uzraudzības struktūra saskaņā ar procedūrām, kas liedz saistītajai pusei izmantot tās stāvokli savā labā un nodrošina pienācīgu sabiedrības interešu un to akcionāru aizsardzību, kuri nav saistītās puses, tostarp mazākuma akcionāru interešu aizsardzību.

Dalībvalstis var paredzēt, ka akcionāriem ir tiesības akcionāru sapulcē balsot par nozīmīgiem saistīto pušu darījumiem, kurus apstiprinājusi sabiedrības administratīvā vai uzraudzības struktūra.

Ja saistīto pušu darījumā ir iesaistīts vadītājs vai akcionārs, šis vadītājs vai akcionārs nepiedalās apstiprināšanā vai balsošanā.

Dalībvalstis var ļaut akcionāram, kurš ir saistītā puse, piedalīties balsojumā, ja valsts tiesību aktos ir nodrošināti pienācīgi aizsardzības pasākumi, kas tiek piemēroti balsošanas procesā vai pirms tā, lai aizsargātu sabiedrības vai to akcionāru intereses, kuri nav saistītās puses, tostarp mazākuma akcionāru intereses, tādējādi nepieļaujot, ka saistītā puse apstiprina darījumu tad, ja akcionāru vairākumam, kuri nav saistītās puses, ir pretējs viedoklis vai ja neatkarīgo vadītāju vairākumam ir pretējs viedoklis.

5. Šā panta 2., 3. un 4. punkta noteikumi nav piemērojami darījumiem, kuri veikti parastā uzņēmējdarbības kārtībā un ir noslēgti atbilstīgi parastiem tirgus nosacījumiem. Šādu darījumu veikšanai sabiedrības administratīvā vai uzraudzības struktūra izveido iekšēju procedūru, kuru īsteno, lai periodiski novērtētu, vai šie nosacījumi ir izpildīti. Saistītās puses nepedalās minētajā novērtējumā.

Tomēr dalībvalstis var paredzēt, ka sabiedrības piemēro šā panta 2., 3. vai 4. punkta darījumiem, kuri veikti parastā uzņēmējdarbības kārtībā un ir noslēgti atbilstīgi parastiem tirgus nosacījumiem.

6. Dalībvalstis no šā panta 2., 3. un 4. punkta prasībām var atbrīvot vai var atļaut sabiedrībām atbrīvot:

- a) darījumus, kurus veic sabiedrība un tās meitasuzņēmumi, ja tie pilnībā pieder sabiedrībai vai ja nevienai citai sabiedrības saistītajai pusei nepieder līdzdalības daļa meitasuzņēmumā, vai ja valsts tiesību aktos ir paredzēta pienācīga sabiedrības, meitasuzņēmuma un to akcionāru, kuri nav saistītās puses, tostarp mazākuma akcionāru, interešu aizsardzība šādos darījumos;
- b) skaidri definētus darījumu veidus, kurus valsts tiesību aktos ir prasīts apstiprināt akcionāru sapulcē, ar noteikumu, ka šādos tiesību aktu noteikumos ir konkrēti paredzēta un pienācīgi aizsargāta taisnīga attieksme pret visiem akcionāriem un sabiedrības un to akcionāru intereses, kuri nav saistītās puses, tostarp mazākuma akcionāru intereses;
- c) darījumus, kas attiecas uz vadītāju atalgojumu vai konkrētiem vadītāju atalgojuma elementiem, ko tiem piešķir vai kas tiem pienākas saskaņā ar 9.a panta prasībām;
- d) darījumus, kurus veic kredītiestādes, balstoties uz pasākumiem, kuru mērķis ir aizsargāt to stabilitāti un kurus pieņēmusi kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par prudenciālo uzraudzību Savienības tiesību aktu izpratnē;
- e) darījumus, kurus piedāvā veikt visiem akcionāriem ar vienādiem nosacījumiem un attiecībā uz kuriem tiek nodrošināta vienlīdzīga attieksme pret visiem akcionāriem un sabiedrības interešu aizsardzība.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrības publiski paziņo par nozīmīgiem darījumiem starp sabiedrības saistīto pusi un sabiedrības meitasuzņēmumu. Dalībvalstis var arī noteikt, ka paziņojumam pievieno ziņojumu, kurā novērtēts, vai darījums ir godīgs un pamatots no sabiedrības un to akcionāru perspektīvas, kuri nav saistītā puse, tostarp no mazākuma akcionāru perspektīvas, un kurā izskaidroti pieņēmumi, uz kuriem tas ir balstīts, un izmantotās metodes. Šā panta 5. un 6. punktā paredzētie atbrīvojumi attiecas arī uz šajā punktā minētajiem darījumiem.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka tos darījumus ar to pašu saistīto pusi, kuri ir noslēgti jebkurā 12 mēnešu laikposmā vai tajā pašā finanšu gadā un uz kuriem neattiecas 2., 3. vai 4. punktā minētie pienākumi, apkopo minēto punktu piemērošanas nolūkā.

9. Šis pants neskar noteikumus par iekšējās informācijas atklāšanu sabiedrībai, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (***) 17. pantā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).”;

5) iekļauj šādu nodaļu:

“IIa NODAĻA

ĪSTENOŠANAS AKTI UN SANKCIJAS

14.a pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK (*). Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

14.b pants

Pasākumi un sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par pasākumiem un sankcijām, ko piemēro par valsts noteikumu pārkāpšanu, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu.

Paredzētajiem pasākumiem un sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis līdz 2019. gada 10. jūnijam dara zināmus minētos noteikumus un minētos īstenošanas pasākumus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

(*) Komisijas Lēmums 2001/528/EK (2001. gada 6. jūnijs), ar ko izveido Eiropas vērtspapīru komiteju (OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2019. gada 10. jūnijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

Neatkarīgi no šā panta pirmās daļas dalībvalstis ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc Direktīvas 2007/36/EK 3.a panta 8. punktā, 3.b panta 6. punktā un 3.c panta 3. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas nodrošina, ka stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2007/36/EK 3.a, 3.b un 3.c panta prasības.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2017. gada 17. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
Priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
C. ABELA
